

זוהר זוהר האש

אור הזוהר 463 * חשוון תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

בו יבאר שמי שלא לומד זוהר הקדוש בחיים חיותו אפילו יש בידו כל מעשים הטובים שפעולם השורפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום - וקודם הגאולה הרבנים והתלמידים שלהם שלא רוצים ללמוד זוהר הקדוש ומחזיקים בחטא הערב רב ומחקו מן העולם (תיקוני זוהר תיקון י"ג), ורק אלו שלומדים זוהר הקדוש יזכו להגאולה השלמה (זוהר, חסד לאברהם)

ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה תומך ליחודה בבעלה יחוד מועט על ידי החיבור הזוהר, במה שהיה הוא וחביריו עוסקים בסודות התורה, שזהו גורם לייחוד קב"ה ושכינתיה על ידי היסוד שהוא סוד ר"ז בגמטריא או"ר. וגם על ידי החיבור ההוא יהיה ביטול הקליפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים אשר החיצונים לוחטים בכל עת ובכל שעה נגד מדת הקדושים והשמות הקדושים הם בסוד השכינה, ונגד בני ישראל הניתנים בגלות בין אומות העולם הנקראים חיוון בישין אריות ודובין האוכלין את הענ"א שהם ישראל [כאומרו ואתנה צאני וגו', (יחזקאל ל"ד י"ז)], ועסק התורה יקרא, קלע וחרב ורומח, והם בחינת סודות כדי להצילם מרעתם על ידי חיבור זה כנזכר, וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעד לשכינה הנזכר, והנה כל אותן שיזכו אליו, יזכו לגאולה, כי העבודה זו המועטת בזמן הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות שהיה בזמן שהיה בית המקדש קיים (חסד לאברהם, מעיין ראשון - עין כל, נהר כ"ד)

ועיין עוד בתיקון למ"ד (בנתיב תניינא וכסא מלך שם. ובספר הברית ח"ב מאמר י"ב פ"ה האריך מאד בזה יעו"ש). ואין האדם נקרא שלם עד שיעסוק בחכמת האמת כמו שכתוב בסבא דמשפטים (דצ"ט סע"א) כדן איהו בר נש שלים בעל תורה ודאי מארי דביתא וכו'.

וכתב במקדש מלך (שם נ"ב): הא למדת שכל מי שאינו לומד קבלה אינו בעל תורה שלם. עכ"ל.

רק אלו שלומדים זוהר עמדו על הר סיני, ולא ברחו ובזוהר בהעלותך (דף קנ"ב ע"א) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהוו קיימי בטורא דסיני וזו"ל:

אי אפשר להבין את הפשט בלי ללמוד תורת הסוד
רק "כאשר יבין הסוד על בוריו - יהיה לו הכל אצלו על בוריו, הפשט הרמז הדרוש והסוד; אבל כל זמן שלא יבין הסוד, אפילו הפשט איננו ברור בידו" (פירוש הגר"א, משלי ג' ט).

וכתוב באגן שלמה (פרק ח' אות כ"א להגר"א זכרנו לברכה) מה שמחדש על פי פשט צריך להיות מכוון על פי סוד, וכשמתגלה להחכם סודות התורה, אז מבין שגם מה שחידש בילדותו על פי פשט גם כן אמת ונכון, וכל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו, ובהגתה הרב מנחם מנדל משקלוב על פירוש משלי להגר"א (פרק ב' פסוק ט'): כי כאשר יבין הסוד על בוריו יהיה לו הכל אצלו על בוריו, הפשט והרמז ודרוש וסוד, אבל כל זמן שלא יבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו, כמו שכתוב בזוהר (חלק ב' משפטים דף צ"ט), וכן שמעתי מאדמו"ר הכ"מ כמה פעמים, עכ"ל.

וכתוב באגן שלמה (פרק ח' אות כ"ו להגר"א זכרנו לברכה) פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף, והנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים בךמזו וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. וכתב עוד שם (בפרק י"א אות ג) דהגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה.

עיקר כוונת הרשב"י ע"ה בחבור ספר הזוהר היה להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעד לשכינה ועל ידי לימוד הזוהר גורם יחוד קוב"ה ושכינתיה ודע כי עיקר כוונת הרשב"י ע"ה בחבור ספר הזוהר היה לזה, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך

כל אינון דמשתדלי באורייתא, למנדע בחכמתא דמאריהון, ואינון דדעי ומסתכלין ברזין עילאין. בגין דכד בר נש נפיק מהאי עלמא, בהא אסתלקו מניה כל דינין דעלמא. ולא עוד, אלא דפתחין ליה תליסר תרעי דרזי דאפרסמונא דכנא, דחכמתא עילאה תלייא בהו כו'. אם לא תדעי לך היפה בנשים, צאי לך אם אנת אנתא בלא ידיעה, ולא אסתפלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת פדי למיעל. עד כאן לשונו.

אפלו יש גידו כל מעשים הטובים שבעולם השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום

ולא עוד אפלו יש גידו כל מעשים הטובים שבעולם השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום, כמו שאמרו בזהר (פרשת פקודי רמ"ז): זה לשונו האי חיותא קדישא קיימא פד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, פדן שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק (ספרים אחרים: בה), הכי יהבי ליה אגריה. ואי כיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא. (ספר הברית חלק ב' מאמר יב פרק ה')

וכן בענין העונש המעווד לאותם שאינם עוסקים ברזי תורה רח"ל אשר בזוהר פקודי (דף רמ"ז ע"ב): וז"ל האי חיותא יופיאל שמיא ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא (כי יופיאל בני קבלה) לכל אינון מפתחן דחכמתא קיימין ביה וכו' האי חיותא קדישא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה כדן שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק הכי יהבו ליה אגרא, ואי כיל לאדבקא ולא אדבק דחי לה לבר ולא עיילא. וקיימא מלבר ההוא היכלא בכסיפי וכד נטלי גדפיהו אלן שרפים דתחותה (דהאי חיותא) כדן כלהו בטשי בגדפיהו ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת וקיימא ולא קיימא והכי אתדנת בכל יומא נהירת ולא נהירת ואע"ג דעובדין טבין אית לה בגין דלית אגרא בההוא עלמא כאינון דמשתדלי בחכמתא לאסתכלא ביקרא דמאריהון זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי דכתיב "אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה" (משלי א) יעו"ש. ולא די בעונש זה אלא צריך לחזור, ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבול צער עוה"ז וצער המיתה רח"ל ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקיים זאת המצוה כי אין מספיק לו לבוא בסוד העיבור, כמבואר בתחלת שער המצות, עיי"ש.

עוד מביא שם בהקדמתו ומראה באצבע איך שכל הצרות באים רק על ידי שלא עסקו בספרי הזוהר ובחכמת הקבלה וכתב שבעירינו בגדאד יע"א היו לנו שנים כרובים זהב הסוככים על העיר מבית ומחוץ והמה

הם לבדם היו נמצאים בעירינו שרוב עסקם היה בע"ח ובשמונה שיערים כל א' וא' הוא עוסק לברו בחדר משכיתו בפ"ע, והמה בזכותם וצדקתם היו מגינים על העיר זה מפה וזה מפה, אפס כשגמרו העונות ונלקח ארון האלהים ח"ר יוסף חיים ז"ל בשנת התרס"ט בי"ג אלול התחילה העיר להיות צולעת מהלכת על רגל אתת והתחילו הצרות לבוא כי אחרי קבורתו נלקחו בחורי ישראל לעבודת הצבא למלך ישמעאל ללמדם סדר המלחמה והיו כל העם מיללים ובוכים, והיינו מתנחמים בח"ר שמעון אהרן זצ"ל וכל העם ענו אחריו

חכימין עבדי דמלכא עילאה אינון דקיימו בטורא דסיני לא מסתכלי אלא בנשמתא דאיהי עיקרא דכלא אורייתא ממש וכו'. ונ"ב א"מ משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני עכ"ל.

אותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, פן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת

וכך כתב הרב המקובל האלקי הגאון הצדיק רבי יהודה פתיה זכר צדיק לברכה, אשר הרשב"י זכותו יגן עלינו התגלה [בחלום לרבי אברהם עדס זכותו יגן עלינו] וברז ובקש שנידפס את ספרו יין הרקח שעל האדרות הקדושות. וזה לשונו: ונראה לי בבאור פונתו כי בתחלה פשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתנצבים בתחתית החר ואחר כך נאמר: "וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק", כי היו יראים, פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והנה מקצת העם שהיו ששים ושמוחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "אינון דקיימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, לכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, פן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

גם מי שעוסק בחכמת האמת הוא נקרא בן להקב"ה כמ"ש בסוף פ' בהר (דף ק"א ע"ב) ברעיא מהימנא יעו"ש.

העוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן להקדוש ברוך הוא, וקודשא ברין הוא מתפאר בו ברקיע

והעוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן להקדוש ברוך הוא, וקודשא ברין הוא מתפאר בו ברקיע, כמו שאמרו (בתקוני זתר וברעיא מהימנא): אם כננים אם כעבדים, מאן דאולף רזין דאורייתא, איקרי בן למלכא ולמטרונותא, ועייל בלא בר, ואית ליה רשות והורמנא לחפש בגנוי דמלכא לאשתעשעא ולקשט, וקודשא ברין הוא אשתבח ליה בפמליא דיליה, עד כאן לשונו. (ספר הברית חלק ב' מאמר יב פרק ה')

אינון דידעי ומסתכלין ברזין עילאין, אסתלקו מניה כל דינין דעלמא, ופתחין ליה תליסר תרעי דרזי דאפרסמונא דכנא

ומי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמד אותה, בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן, דוחין אותה משם בגזיון, כמו שאמרו בזהר שיר השירים: זפאין

א. קבלה עם הכולל גימטריה קל"ח פתחי חכמה – חקל תפוחין קדישין, וזהו ביאור מחצדי קבלא.
 ב. והנה בעירינו בגדאד יע"א היו לנו שנים כרובים זהב הסוככים על העיר מבית ומחוץ והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם, הראשון בקודש צדיק יסוד עולם ח"ר יוסף חיים בן ח"ר אליהו בן ח"ר משה בן חיים זצוק"ל. ושני בקודש הרב הגאון ח"ר שמעון אהרן אבא בר אבא המכונה אגסי זצוק"ל.
 המחבר ספר בני אהרן על ש' הגלגולים, אשר ב' צדיקים אלו

על לבך על משכבך בליל אתמול ללמוד בספרי ח"ר שמעון נ"ע צריך להשתדל לקיימה בפועל בלא עיכוב כלל. ואם תתרשל ידוע תדע שכל אנשי העיר יהיו בסכנה גדולה. עד כאן היו דברי הזקן צאלח שלום הנז"ל.

אחר עבור ג' שעות חזר ובא אלי ועמד בפתח החצר כמבולבל וצעק עלי קום לך

ואחר עבור ג' שעות חזר ובא אלי ועמד בפתח החצר כמבולבל וצעק עלי קום לך במהרה לבית ח"ר שמעון נ"ע וקח לך משם ספר הנצרך עליך כי לא דבר רק הוא אשר דברתי עליך, עד כאן היו דבריו עמי ותיכף חזר לדרכו.

ידעתי את כוונת החלום שירמזון על לימוד עץ חיים ואני הדל ידעתי את כוונת החלום שירמזון על לימוד עץ חיים הנזכר. ותכף אחר הסוכות בתחלת שנת התרע"ה אזרתי כגבר חלצי והתחלתי ללמוד בע"ח בשקידה גדולה והיה לי הלילה ללימוד והיום לתפילה ולצעקה ולצאת על קברי הצדיקים ולסליחות ולתעניות עם הציבור ולעמוד בכל יום התהלים עם ז' כורתי ברית ולהרבות בצדקות מפני הצרות אשר סבבוני.

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהוודע שכמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתרשלם מעסק רזי התורה

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהוודע שכמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתרשלם מעסק רזי התורה כמ"ש בתיקונים הנז"ל דגרים עניותא ואורך גלותא וכו'. וקוצר גלות השכינה וקוצר צרת ישראל וקוצר גלגולם הכל הוא תלוי בצאורם על שיש בידם יכולת לעסוק בחכמת האמת ואינם רוצים למעט משיעור לימודם הקבוע להם ולהניח פנאי לעסוק ברזי תורה וסודותיה והוא רחום יכפר בעדם.

ויקח מפירות עץ החיים ואכל וחי לעולם

ולכן עלה בדעתי כי מדי עברי בלימוד עץ החיים אעשה פירוש פשוט וקצר המובן בדמיון פי' רש"י ז"ל כי אולי שע"י סולם זה ישתוקק האדם לעלות עליו ויקח מפירות עץ החיים ואכל וחי לעולם. ואעפ"י שכבר התחלתי בלימוד ע"ח משנת התרמ"ב בהיותי בן כ"ד שנים וגם כבר זכני האל ית"ש לחבר פי' קטן על אד"ר ואד"ז הנקרא יין הרקח. הנה אח"כ משכתי עצמי מהלימוד מסיבת צרות הזמן אשר סבבוני. ולכן הוכרחתי בשנת תרע"ה הנזכר לחזור ולהתחיל מתחילת ע"ח כדי ללמוד על הסדר ולעשות עליו פירוש כפי מה שחנני ה' ית"ש. ובתוך הפירוש הבלעתי איזה תרוצים לקושיות המסתעפים מדברי הרב ז"ל ממקומות אחרים. גם לא אצא מענין הסוגיא ההיא לענין אחר רק אפרש הפרק ההוא כפי פשוטו לבד כאלו אין בע"ח רק הפרק ההוא בלבד כדי שלא יתבלבל המעיין ויכבדו עליו דברי הרב ז"ל כי בלא ספק אפי' הרש"ש ז"ל עצמי בתחלת לימודו בע"ח הוא היה לומד דברי הרב ז"ל כפשוטן בלבד עד שזיכהו ה' אח"כ והיה עומד על אמתותן של דברים. ולכן אין לתמוה אם אפרש בכמה מקומות כפשוט דברי הפרק ההוא ואניח את כבוד דברי הרש"ש ז"ל במקומו, כי לא כתבתי פי' זה כ"א למתחילים בלימוד ע"ח ולא לחכמים שכבר מלאו כריסם מחמת האמת, גם כל ענין הנצרך עליו איזה הקדמה מע"ח או משמונה שערים ומבו"ש העתקנו אותה ההקדמה המצטרפת לאותו הענין כדי שלא יצטרך המעיין לטרוח וללמוד כל אותו פרק עד שימלא מבוקשו ומובטחני בה' שע"כ יוכל כל אדם ללמוד בזמן קצר כל עה"ח. ואם יגמור ה' בעדי להעלותו על משבח הדפוס אדפיס עמו ע"ח עצמו עם פי' הרש"ש והריפ"ש ז"ל. גם נציג שטר הכללים בסוף ע"א ולא בתחלתו כי כן הוא מסודר בע"ח כת"י דשנת ע"ת. וכן הוא מסודר בפ' הרב שפת אמת. וכן הוא מהראוי כי אחד שילמוד האדם כל ע"ח עד גמירא ראוי ללמוד ש' הכללים ולא בתחלת לימודו. [אמנם בעוה"ר הן תוחלתי נזכרה כי לא השיגה ידי מדי הכסף הנצרך להוצאת הדפוס כי כבד הוא ממני וקראתי

עוד לא אבדה תקותנו כי הוא יכול למלא מקום הרב ח"ר יוסף חיים זלה"ה אך לא כאשר דמינו כן היתה כי מעשה שטן הצליח וגם באותו צדיק פגעה מדה"ד כי אחרי חמשה שנים בליל ו' ח' לחודש מנחם שנת המביט לארץ ותרע"ד נסע גם הוא למנוחות ועזב אותנו לאנחות. ובהסתלק גם ח"ר שמעון ז"ל אז כבה מהעיר גם שביב האחרון. יוס"ף אינינו ושמעון אינינו. והיתה עת צרה ליעקב צרה כמבכירה כי בליל כ' י"א מנחם אחרי פטירה ח"ר שמעון ז"ל בבקר השכם נדבקו מודעות אדומים מטעם המלך וגדוליו בכל השוקים ובכל המקומות ובתוך המודעות מצוייר חרב אדם לאות מלחמה ממלכה בממלכה. ממלכת קוסטנטינא בממלכת בריטנייא. ותכף התחיל לקבץ את בחורי בני ישראל לצאת למלחמה להלחם עם בריטנייא והיו מסייעין אותם מעיר לעיר וממדרבר למדרבר בהרים ובגבעות עד הגיעם עד מקום קשרי המלחמה, ומני אז והלאה מצאונו רבות רעות וצרות והיו הצרות דוחקות זו את זו כל אחת רוצה להקדים את פני חברתה ואין שעה בלא רעה ואין רגע בלא נגע, וגזרות קשות נחחדשים בכל יום נוסף על יום אתמול.

גם מן השמים נלחמו כי בליל ג' י"ג כסליו שנת איכה תרע"ה צפו מי נהר חדקל מרוב הגשמים ופרצו גדרי הנהר ושטפו ועברו תוך העיר בעוד היותינו ישינים על מטותינו בלילה וגאו המים מי שתו ותהי צעקה גדולה בתוך העיר אשר כמוה לא נהיתה רק בזמן יציאת מצרים. וכל אנשי העיר עם מעמסיהם שעל כתפיהם ועם בניהם ובנותיהם הקטנים שנושאים אותם על זרועותם היו בורחים ונסים בתוך העיר ממקום הנמוך למקום הגבוה כי אין דרך לצאת מן העיר כי המים הקיפו כל העיר מכל צד יותר רחוק ממלא עיניו של אדם, וגבהו המים והפילו גליהם שליש העיר וכמה בני אדם שלא קדמו לברוח היו בתיהם קבריהם רח"ל. ואח"כ בא דבר לא תקום פעמים צרה, גם נתמלא אויר הרקיע פרעושים ונלוה עמהם מכת בצורת ויוקר השערים. גם אנשי הצבא לא הצליחו במלחמה והיו אנשי חרב הרוגי מלחמה ונשארו נשיהם אלמנות ובניהם יתומים, עד שראה ה' את לחץ עמו ישראל וינחם על הרעה ונלכדה בבל בליל א' י"ז אדר שנת עזר"ת ביד סגן המלחמה של בריטנייא הנקרא מוך ובכח אונס כבו את שריפת העיר אשר הציתו בה אנשי חיל של קוצטנטינא בעת צאתם מהעיר, גם שאר בני ישמעאל הנשארים בעיר שברו את חניות היהודים ובזזו איש לו עד שלא השאירו כלום ואפי' הדלתות של החניות עקרו ולקחום והיה דעתם לחזור אח"כ ולבזז גם את הבתים ולשכב את הנשים. ות"ל שלא הפיק את זממם כי בהכנס האויב נחה שקטה כל העיר ונפשינו כצפור נמלטה מפח יוקשים. גם בתחילת קבוץ בחורי ישראל לצאת למלחמה הצילנו ה' ע"י חכמות ותחבולות טבעית אשר נתן אלהים בלבנינו לעשות ממחבואות בעובי הכותל ושם נסתרו ב' בני והם שמעון ז"ל (שנפטר אח"כ בשנת תרצ"ב יום ג' ה' שבט) ועובדיה הי"ו מרגשת פועלי און שהיו מקששים את הבתים ולא אירע לנו דבר רע. וברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. ואתה קורא נעים הבט נא וראה למה מצאתנו כל זאת תכף ומיד בזמן סילוקם של ב' צדיקים הנזכר אם לא להודיע לנו שזכות חכמת האמת שהיו עוסקים בה הם אשר היו עומדים למגן וצנה נגד מידת הדין ובעוצם כחם ואונם היו דוחים את הגזרות מה שלא היה יכול לעמוד נגד מדה"ד זכות כמה צדיקים וחסידיים העוסקים בחיצוניות התורה שבאותו הדור.

החלום הנורא, שרק בזכות הזוהר אוכל להציל את כל העיר - ומה שקרא אחר כך

ואעידה לי עדות נאמנה ע"ז כי בתוך ז' ימי האבלות של ח"ר שמעון ז"ל בא אלי זקן א' כמה"ר צאלח שלום משה יעקב שינא הי"ו (ז"ל) ואמר לי שראה אתמול חלום מבהיל אמנם לא רצה להגיד לו מה ראה בחלום בשום אופן רק זו אמר כי אמרו לו בחלום שהסכימו בעולם העליון עליך (עלי אני הכותב) להיות ממלא מקום ח"ר שמעון נ"ע וצריך להשתדל בכל עוז לטובת העיר הזאת. ואותה המחשבה אשר עלתה

אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם, הראשון בקודש צדיק יסוד עולם ח"ר יוסף חיים בן ח"ר אליהו בן ח"ר משה בן חיים זצוק"ל. ושני בקודש הרב הגאון ח"ר שמעון אהרן אבא בר אבא המכונה אגסי זצוק"ל.

וחמץ דאינון ערב רב, דלא יתחזינו בין שש דאיהו ו', ובין שבע דאתמר בה (שם קיט קסד) שבע ביום הללתיך, בגין דערב רב אפרישו בין שש לשבע במתן תורה, כמה דאת אמר (שמות לב א) וירא העם כי ב'שש משה, ואוקמוהו ב'שש, באלין שית שעתין עבדו ית עגלא, ואפרישו בין ו'ה דאינון שש לשבע, הכי יפריש לון קודשא ברוך הוא בין שש לשבע.

הרי רואים מזה בעליל שרק בזכות הקריאה והלימוד בספר הזוה"ק מובטח לנו שנזכה וניגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רח"ל.

וכדי שלא יפרידו בין שש, שהוא העמוד האמצעי, ובין שבע, שהיא בת זוגו, צריך לבער שאור וחמץ, שהם ערב רב, שלא יראו בין שש, שהוא ו', ובין שבע, שנאמר בה שבע ביום הללתיך, משום שערב רב הפרידו בין שש לשבע במתן תורה, כמו שנאמר וירא העם כי ב'שש משה, ופ'רשוהו ב'שש, ב'שש השעות הללו עשו את העגל, והפרידו בין ו'ה, שהם שש לשבע, כן יפריד אותם הקדוש ברוך הוא בין שש לשבע.

ובפרט בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה יולד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות ה"י.

תיקוני הזוהר (תקונא תליסר דף כח:)

פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות

ש'תיתאה הללויה הללויה ודא ה"ו, עליה אתמר (שמות יב מב) ליל שמורים הוא לה, ודא איהו עמונדא דאמצעייתא, ורזא דמלה (ירמיה לא ו) השמיעו הללו, ואמרו הושע ה' את עמך את שארית ישראל, לקיים קרא (מיכה ט ז) פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

והיה אור הלבנה כאור החמה

דבגינייהו הות מצה פרוסה לחם עני עני ודאי, ובההוא זמנא תהא שלימה כגוונא דחברתה דאיהי מצה שלימה, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כו) והיה אור הלבנה כאור החמה, ואמאי הות מצה פרוסה, בגין דאסתלק מנה ו' רגל דילה למנהוי ביה כמצנה, ומצה פרוסה אשתארת ד', ובגין דא מצה פרוסה ד', מצה שלימה ה', ובגין דא אמרין הלל גמור והלל שאינו גמור בפסח, לקבל מצה שלימה ומצה פרוסה.

לשון הקודש: הששי הללויה הללויה, וזה ה"ו, עליו נאמר ליל שמורים הוא ליהו"ה, וזהו העמוד האמצעי, וסוד הדב'ר - השמיעו הללו, ואמרו הושע יהו"ה את עמך את שארית ישראל, לקים את הפתוב פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

מ"ה ש"היה ה"וה ש"היה

ורזא דמלה (קהלת א ט) מ"ה ש"היה ה"וה ש"היה, וביה (תהלים לג יד) מ'מכון ש"בתו ה"שגית, בגין דאיהו דיוקנא דעמונדא דאמצעייתא, בההוא זמנא אתקיים רזא דמתניתין דאמר אוכלין כל ארבע, ותולין כל חמש דהיינו אלה חמשא, ושורפין בתחלת שש דאיהו אלה שתיקאה.

שבגללם היתה מצה פרוסה לחם עני, עני ודאי, ובאותו זמן תהיה שלמה, כמו שחברתה שהיא מצה שלמה. זהו שכתוב והיה אור הלבנה כאור החמה, ולמה היתה מצה פרוסה? משום שהסתלק ממנה ו', הרגל שלה, להיות בו כמו מצה, ומצה פרוסה נשארה ד', ומשום זה מצה פרוסה ד', מצה שלמה ה', ומשום כך אומרים הלל גמור והלל שאינו גמור בפסח, כנגד מצה שלמה ומצה פרוסה.

וסוד הדב'ר - מ"ה ש"היה ה"וה ש"היה, ובו מ'מכון ש"בתו ה"שגית, משום שהוא הדמות של העמוד האמצעי. באותו זמן מתקיים סוד המשנה שאמר, אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש, שהינו האלה החמישי, ושורפים בתחלת שש, שהוא האלה הששי.

המר שד"י לי

ואמרין מרור, על שם ו' דאתפרש מן ה', ודא גרים לון דוומרו את חיייהם, איהו מרור ואיהי מרה, הדא הוא דכתיב (רות א כ) קראנ' לי מרה כי המר שד"י לי, בעבודה קשה בקשיא, בחמר בקל וחמר, בין אומין דעלמא.

משום שערב רב הפרידו בין שש לשבע במתן תורה, ועשו את העגל, והפרידו בין ו'ה, שהם שש לשבע, כן יפריד אותם הקדוש ברוך הוא בין שש לשבע.

ואמרין מרור, על שם ו' שנפרד מה', וזה גרם לה שוומרו את חיייהם, הוא מרור והיא מרה. זהו שכתוב קראנ' לי מרה כי המר שד"י לי, בעבודה קשה בקשיא, בחמר, בקל וחמר, בין אמות העולם.

ובגין דלא יפרישו בין שש דאיהו עמונדא דאמצעייתא, ובין שבע דאיהי בת זוגיה, צריך לבערא שאור

פירוש הריפ"ש בסדר האבג"ד הו"ז בהמשך אחד מראש הפרק עד סופו כל פרק ופרק בפ"ע. ולא כמו שקלקלו מדפיסים הא' אשר הדפיסו את ספר ע"ח עם פ"י הנ"ובי והריפ"ש שעשו ציונים שעל פ"י הריפ"ש אבג"ד בעמוד הראשון של הדף. ובע"ב של הדף חזרו כפלו האבג"ד וכאשר היה מזדמן לפנייהם פרק א' המתחיל בע"א ומסתיים בע"ב היו עושים כ"פ ציוני אבג"ד בפרק אחד. גם ציוני התו"ח המובאים בהגהות השמ"ש ז"ל יזהרו המדפיסים להציגם בסוף דברי השמ"ש ולא בתחלתו. גם דברי הרב ש"ש ז"ל ושאר ההגהות שהדפסום מחדש בפנימיות דברי השמ"ש ודברי הריפ"ש כנדפס בע"ח שעם הנ"וב"י הנזכר צריכים להסירם מהדפיס מכל וכל כי הם מבלבלים את המעיין]

לאחינו בני המתנדבים בעם אולי יחזיקו בידי להוציא מחשבותי לפועל ואין עונה ואין קשב. ולא מצאתי עוזר לי אפי' לשליש ולרביע ההוצאה כ"א טפין טפין ממקצת בני עמינו אשר נדבה רוחם אותם. ישלם להם ה' כפעולם הטוב אכ"ר. עד שבהמשך ג' שנים ויותר נצטרפו אותן הטפין ונענו לשיעור עשירית ההוצאה בלבד. ועל כן חלתי ואירא פן יהיה יגיעי לריק ח"ו. לכן נמלכתי עם אהובי ומיודעי והסכימו להדפיס את הפירוש לבדו בפ"ע עם אשר עיי"כ נפסיד את ההגהות אשר הגהתי את עה"ח ואת פירוש הריפ"ש ז"ל מכמה טעיות שנפלו בהם. ולכן חלתי היא ממע' המדפיסים הי"ו שלא ידפיסו את ספרי בפ"ע כ"א עם חיבור עה"ח ועם פירוש הריפ"ש ביחד. גם יעשו הציונים שעל

ועל ידי משה עתידה השכינה להתיחד עם הקדוש ברוך הוא. משום שהוא הפריד אותם, הוא צריך ליחד אותם

ומאן גרים דא, י מן שד"י רשימו דברית, דיהיב משה בערב רב, בגין דא נחית משה מדרגיה, הדא הוא דכתב (שמות לב ז) לך רד פי שחת עמך, עמך ולא עמי, ועל ידיה עתידה שכינתא ליחדא עם קודשא בריך הוא, בגין דאיהו אפריש לון, צריך ליחדא לון, לתקנא במה דחאב, קמו קלהו חבריא ונשקו ליה, ואמרו אי לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די.

ומי גרם זה? י מן שד"י, הרשם של הברית, שנתן משה בערב רב, משום כף יד משה מדרגתו. זהו שפכתוב לך רד פי שחת עמך, עמך ולא עמי, ועל דו עתידה השכינה להתיחד עם הקדוש ברוך הוא. משום שהוא הפריד אותם, הוא צריך ליחד אותם, לתקן במה שחטא. קמו כל החברים ונשקו אותו, ואמרו: אם לא באנו לעולם אלא לשמע את זה - די.

הערב גרמו גרמו שנפלה השכינה בדלות

וכתב בספר באר יצחק: נמצא ערב רב שעבדו את העגל, גרמו שנפלו ונשתברו תרין לוחין דאורייתא שהיו על דרך הסוד, וניתן להם תרין לוחין אחרוני דאורייתא, על ידי לבושין על דרך הפשט, והיינו, כי התורה שהיא על דרך הסוד הוא באצילות, ואין שם לבוש וקליפה כנודע, אבל התורה שהוא על דרך הפשוט הוא בבריאה יצירה

עשה ויש שם לבוש וקליפה, ועל כן יש שם קושיות שהם סוד הקליפות שהם גורמים שאינם מבינים את האמת, וצריך להקשות כדי לשבר הקליפה, ולתרוץ ולהעמיד על האמת, שהוא סוד העלות הניצוצות מקליפות, מה שאין כן התורה שהוא על דרך הסוד שהוא באצילות, אין שום קושיה שם מחמת הקליפה, והכל הוא אמת, ולכן על ידי ערב רב צריך ללמוד התורה על ידי הלבושין, ועל כן שייך שמה הקושיות והתירוצים כדי לבוא על האמת, וצריך להבין ולהשכיל, להבין אמיתת הדבר, וזהו "המור שד"י לי" שהם סוד ערב רב כנ"ל, בעבודה קשה ובחומר, וקל וחומר, כי הם גרמו שנפלה השכינה בדלות, כדי לברר ניצוצות מהקליפות, ועל ידי כן גרמו נמי שצריך ללמוד התורה על ידי לבושין ואז צריך הקושיות ולהבין דבר על אמיתה, עיין בספר חסד לאברהם נהר כ"ח, (באר יצחק על תיקוני זוהר בשם אור ישראל).

על כן בוודאי צריכים להתחזק וללמוד בדברי קדשו של התנא האלוהי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוה"ק נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו). **וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק.**

לכן כל אחד ואחד צריך להשתדל מידי יום לקרוא מספר דפים מספר הזוה"ק ובפרט בכל יום ויום ללמוד דף אחד לכל הפחות מספר התיקונים להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה... ויה"ר שבזכות זה נזכה לגאולה הקרובה בקרוב ממש וכל הישועות אמן.

הקב"ה שלח לנו "תיבת נח" של הרשב"י שהוא "הזוהר הקדוש" להצילנו מהמבול הנורא!

המשכילים יזהרו בזהר הרקיע. אליו אינו דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזוהר, דאיהו קתיבת נח, דמתקנישן בה שנים מעור, ושבע מוקמינא. וקומנין אתה מעור, ושנים ממשפחה. דבהון יתקום (שמות א) קל הן הילוד היתורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא.

(זהר חלק ג' דף מ"ג פריעי מוסינא), ויעינע תקוני אתה תדע דה ע"ב עמוד ד', ובהקמת המוציא לאור תקוני את מהג"א, וכן דברי רבינו הרמ"ק הרב משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, י"א).

הסוד"ל י"ש לא מצא ענה לבטל גזרות טעם ישראל אלא בלמוד "הזוהר הקדוש" פרעה ללא הספק שבכח "הזוהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים. וז"ל: צריכת רבי שמעון בר יוחאי עשה עני תשובה, וכלט גבורת אל תשובה הווא ונצח, ונמצא שפירות רבי שמעון בר יוחאי עשה עני תשובה, עמדותה עשה הזוהר, אשר בו נברר כל השמים והוא נשמתו, כפונד בתקונים, ואו נחשב זה לברייתא מלילת לכל ישראל, עד שבפנות תמיים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שאמר (ישעיה נב, יב): כי לא בחפזו תצאו ובמניטה לא תלכוון פי המון הפנים וזו ונאפקם אלפי ישראל... כל מי שיחזיק מזהר הקדוש בזהר מן הספרא אורא, ויעל מתיבת משה, והאמת כי ספר הזוהר נשאר אחריו (אחר רשב"י) וי"ע שכל מי שיתחבק בו וקרא שבורח מן הספרא אורא, עד שלא יצטרך לו (באצרות תמיים) אלא יציאה, ואודיעה מה תועלת נמצא בה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הערה מתיבת משה (ברכ"סיל פאניו, ודא עה פאור הוודר).

יִשְׁאָלוּ אוֹתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, "שְׁלוֹם יְהוּדָה! הֲאִם יָדַעְתָּ שְׂאִפְשׁוֹר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אָטוֹם?" אֲשִׁיב, "כֵּן."

יִשְׁאָלוּ, "וַיִּמָּה עָשִׂיתָ לְזֶה?"

אֲשִׁיב, "הַדְּפַסְתִּי מִיְלּוּנֵי סְפָרִים עַל הַזֹּהַר"ק, וְאִמְרַתִּי בְּדַרְשׁוֹת אֶת הָאֲמַת שְׁכַל הַרְבָּנִים וְהָרֵאשִׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלֹא אוֹמְרִים לְקַהֵל שְׁלֵהֶם לְלַמֵּד זֹהוּר הַקְּדוּשׁ הֵם רֵאשִׁי הָעָרֹב רַב [כָּל זֶה כְּתוּב בַּזֹּהַר"ק 172 פְּעָמִים - וְגַם מוּבָאִים בְּ-140 סְפָרֵי תַלְמִידֵי בַעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע - סֵךְ הַכֹּל 310 מְרֵאֵי מְקוֹמוֹת, וְהַדְּפַסְתִּי הַכֹּל בְּ-17 סְפָרִים וְכָל אֶחָד יָכוֹל לְרַאוֹת אֶת זֶה], וְהֵם אֲשֵׁמִים עַל כָּל הָאֲסוּנוֹת שְׁמַגִּיעִים לְכָל־ל יִשְׂרָאֵל מִיַּדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ. זֶה הִיא הָאֲמַת הַיְחִידָה שֶׁתִּקְבַּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה."

